

## A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Szegeden, a 2007. évi augusztus hó 30. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

### V É G Z É S T :

Az emberkereskedelem büntette és más bűncselekmények miatt **I.rendű vádlott ÉS TÁRSAI** ellen indított büntetőügyben a **Bács-Kiskun Megyei Bíróság** 2007. évi március hó 13. napján kihirdetett **8.B.809/2006/45.** számú ítéletének I.rendű, II.rendű és III.rendű vádlottakra vonatkozó részét

### **h e l y b e n h a g y j a**

azzal, hogy az elsőfokú eljárás során felmerült bűnügyi költségből - helyesen -  
I. r. vádlott **22.454.-(Huszonkettőezer-négyszázötvennégy) Ft-ot,**  
I-II-III. r. vádlottak egyetemlegesen **11.000.-(Tizenegyezer) Ft-ot,**  
I-V. r. vádlottak egyetemlegesen **1.572.-(Egyezerötszázhetvenkettő) Ft-ot** kötelesek megfizetni.

Felhívja az elsőfokú bíróságot, hogy a IV-V. r. vádlottakat érintő bűnügyi költség vonatkozásában a különleges eljárást, az I. r. vádlott vonatkozásában az összbüntetési eljárást folytassa le.

Megállapítja, hogy a másodfokú eljárás során felmerült 6.000.-(Hatezer) Ft bűnügyi költség az állam terhén marad.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

### INDOKOLÁS :

A megyei bíróság I.rendű vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rb. személyi szabadságától megfosztott személy sérelmére, munkavégzés végett elkövetett emberkereskedelem büntetében, 3 rb. mással való fajtalanság vagy közösülés végett elkövetett emberkereskedelem büntetében, 4 rb. aljas indokból elkövetett személyi szabadság megsértésének büntetében és kitartottság büntetében. Ezért, mint különös visszaesőt

halmazati büntetésül 5 év fegyházbüntetésre, 5 év közügyektől eltiltásra és 300.000.- Ft pénzmellékbüntetésre ítélte.

II.rendű vádlottat bűnösnek mondta ki mással való fajtalanság, vagy közösülés végett folytatólagosan elkövetett emberkereskedelem büntetében mint társtettet, és mással való fajtalanság, vagy közösülés végett elkövetett emberkereskedelem büntetében, mint társtettet. Ezért halmazati büntetésül 1 év 8 hónap börtönbüntetésre, 2 év közügyektől eltiltásra és 50.000.-Ft pénzmellékbüntetésre ítélte.

III.rendű vádlottat bűnösnek mondta ki mással való fajtalanság, vagy közösülés végett folytatólagosan elkövetett emberkereskedelem büntetében mint társtettet, és mással való fajtalanság, vagy közösülés végett elkövetett emberkereskedelem büntetében mint társtettet. Ezért halmazati büntetésül 1 év 8 hónap börtönbüntetésre, 2 év közügyektől eltiltásra és 80.000.-Ft pénzmellékbüntetésre ítélte.

Az ítélet ellen az ügyész az I. r., II. r. és III. r. vádlottak terhére, az I. r. vádlott vonatkozásában a szabadságvesztés büntetés mértéke és a kitiltás mellékbüntetés mellőzése miatt, hosszabb tartamú szabadságvesztés, valamint kitiltás kiszabása végett, a II. r. és III. r. vádlottak tekintetében a szabadságvesztés mértéke miatt, hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása végett jelentett be fellebbezést.

Fellebbezést jelentett be továbbá I.rendű vádlott az emberkereskedelem büntette és a személyi szabadság megsértése büntette miatt emelt vád alól felmentésért, egyebekben pedig enyhítésért, védője elsősorban ugyanezen bűncselekmények miatt emelt vád alóli felmentés, és ennek következtében történő enyhítés, másodlagosan pedig enyhítés végett, II.rendű és III.rendű vádlottak vezető védője mindkét vádlott vonatkozásában elsődlegesen a vádlottak felmentéséért, másodsorban pedig a büntetések enyhítéséért.

Az ítélet a IV. r. és V. r. vádlott tekintetében elsőfokon jogerőre emelkedett.

A fellebbviteli főügyészség az ítélet megváltoztatását, az I.r., II. r. és III. r. vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztések súlyosítását, az I. r. vádlottal szemben kitiltásra ítélet is, egyebekben pedig az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

Mindkét irányú fellebbezések alaptalanok.

Az ítélőtábla a Be. 348. § /1/ bekezdése és 349. § /1/ bekezdése alapján eljárva az ítéletnek a fellebbezésekkel érintett vádlottakra vonatkozó részét az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok megtartásával, a korábbi alapeljárásban elkövetett és

hatályon kívül helyezéseket eredményező szabálysértések kiküszöbölésével folytatta le a tárgyalást.

A II-III. r. vádlottak védőjének álláspontja szerint jogszabálysértően járt el az elsőfokú bíróság, amikor (a tanú neve) tanút annak ellenére kihallgatta tanúként, hogy nevezett, mint a IV. r. vádlott hozzátartozója élt a Be. 82. § /1/ bekezdés a.) pontjában meghatározott mentességi jogával. Ez az álláspont azonban téves. A tanú ugyanis kizárólag a hozzátartozója tekintetében tagadhatja meg a Be. 82. § /1/ bekezdés a.) pontja alapján a tanúvallomást, míg a hozzátartozói viszonyban nem álló többi vádlott-társ tekintetében nem illeti meg a tanúvallomás megtagadásának a joga (BH 2005.203.). Ezért a megyei bíróság eljárása teljes mértékben szabályos volt.

A megyei bíróság minden tekintetben eleget tett tényállás-felderítési kötelezettségének. Az ügy elbírálása szempontjából jelentős valamennyi releváns tényre széleskörű bizonyítást vett fel, és kiküszöbölte a korábbi eljárások megalapozatlansági okait. Okszerű indokát adta a bizonyítási indítványok elutasításának is. Az ítéletábra álláspontja szerint további bizonyítás felvételének alapja nincs.

Az I. r. vádlott védője indítványozta ugyan védence elmeszakértői vizsgálatának az elrendelését, figyelemmel azonban arra, hogy a közel 6 éve folyó büntetőeljárásban ez idáig olyan adat nem merült fel, nem is hivatkozott ilyenre senki, amely felvetné annak a lehetőségét, hogy I.rendű vádlott elmeműködése bármilyen fokban is kóros lett volna a cselekmények elkövetése idején, ezért a másodfokú bíróság az indítványt mint megalapozatlant - melynek a teljesítése csak az eljárás szükségtelen elhúzódását eredményezné - elutasította.

Az elsőfokú bíróság az általa beszerzett bizonyítékokat egyenként és összességükben is igen részletesen értékelte és mérlegelte. Kimerítően számot adott arról, hogy mely bizonyítékot mennyiben és miért fogadott, vagy utasított el. Érvelése megfelelt a logika szabályainak és az iratok tartalmának, ezért a bizonyítékok mérlegelésén keresztül a tényállást támadó és felmentést célzó fellebbezések eredményre nem vezethettek.

Az ítéletábra azonban mellőzte az indokolásból az ítélet 28. oldal utolsó bekezdésében, a 33. oldal első bekezdésében és a 35. oldal első bekezdésében tett azon „megjegyzéseket”, melyekből maga az elsőfokú bíróság sem vont le semmilyen ténybeli következtetést, csupán sejtetett. A bíróság ugyanis kizárólag olyan tényeket fogadhat el, amelyeket kétséget kizáróan bizonyítottnak értékelt, s következtetéseket is ilyen bizonyítékokból vonhat csak le. Amely tényekkel, bizonyítékokkal, kérdésekkel nem foglalkozott, mert nem tartotta szükségesnek, vagy elvetett, vagy

nem talált kétséget kizáróan bizonyítottnak, abból semmilyen valószínűségi következtetést, sejtetést, „megjegyzést” nem vonhat le.  
Ezen mellőzések azonban az indokolás okszerűségét nem érintették.

A megyei bíróság a tényállást az általa elfogadott bizonyítékokra alapította, azokkal összhangban állapította meg, amely így - azzal a kiegészítéssel, hogy a Bács-Kiskun Megyei Bíróság az ügyészi vádelejtés folytán az aljas indokból elkövetett személyi szabadság megsértésének büntette miatt I.rendű vádlottal szembeni (a sértett neve sértett sérelmére elkövetett) eljárást 2005. december 9-i tárgyalási napján megszüntette - teljes egészében a megalapozatlansági okoktól (Be. 351. § /2/ bek. a.), b.), c.) és d.) pontjai) mentesnek bizonyult. A tényállás ezért irányadó volt a másodfokú bíróság számára, s a felülbírálat alapját képezte.

A megyei bíróság a tényállásból okszerűen következtetett az I. r., II. r. és III. r. vádlottak bűnösségére. A megállapított tényállás maradéktalanul tartalmazza a vádlottak terhére rótt valamennyi bűncselekmény törvényi tényállási elemét kimerítő történeti tényállást, amelyeknek a megyei bíróság kifogástalan jogi minősítését is adta.

A büntetés kiszabása körében az elsőfokú bíróság a bűnösségi körülményeket túlnyomórészt helyesen sorolta fel. Mellőzte azonban az I. r. vádlottat érintően a különös visszaesői minőség súlyosítóként való értékelését, tekintettel arra, hogy az a Btk. 97. § /1/ bekezdésében foglalt rendelkezés mellett - amely különös visszaesők esetén a terhükre rótt bűncselekmény büntetési tétele felső határának a felével történő emelkedését mondja ki - ugyanannak a körülménynek a kétszeres értékelését jelentené.

Mellőzte továbbá II.rendű és III.rendű vádlottak tekintetében azt, hogy nevezettek hosszabb ideig álltak személyi szabadságot korlátozó kényszerintézkedés hatálya alatt, minthogy az általuk őrizetben és előzetes letartóztatásban töltött idő tartama ezt a megállapítást nem alapozza meg. Ugyanakkor további súlyosító körülményként értékelte azt, hogy az I. r. vádlott a jelen ügyben történt előzetes letartóztatásából történő szabadulását követően újabb bűncselekmények elkövetése miatt több alkalommal elítélésre került, tekintettel arra, hogy ebből a bűnözői életmódra lehet következtetni.

Mindezen módosításokkal együtt is az ítéletábra álláspontja szerint a megyei bíróság olyan törvényes mértékű büntetésekre ítélte a fellebbezéssel érintett vádlottakat, amelyeknek sem a lényeges enyhítésére, sem a lényeges súlyosítására nem kerülhetett sor, így a büntetés mértékét támadó fellebbezések sem vezettek eredményre.

Ugyanez vonatkozik a kitiltás mellékbüntetés alkalmazását célzó fellebbezésre is, amely körében az elsőfokú bíróság által kifejtetteket a másodfokú bíróság teljes mértékben osztotta.

Az ítélőtábla a büntetéskiszabása körében tett jogszabályi hivatkozásokat mindössze azzal egészítette ki, hogy az I. r. vádlott a Btk. **137. §** 14. és 15. pontja értelmében minősül különös visszaesőnek (ítélet 52. oldal utolsó bekezdése).

Tekintettel arra, hogy valamennyi fellebbezés alaptalannak, az ítélet pedig helyesnek bizonyult, a másodfokú bíróság az ítéletnek a fellebbezéssel érintett vádlottakra vonatkozó részét a Be. 371. § /1/ bekezdése alapján helybenhagyta.

Észlelte ugyanakkor, hogy az elsőfokú bíróság a Be. 403. § /5/ bekezdésében foglaltak ellenére kötelezte a vádlottakat a megismételt eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére. Ezért az I-II. r. vádlott által, illetve a II-III. r. vádlott által egyetemlegesen fizetendő helyesen megállapított összeg mellett a fellebbezéssel érintett I., II. és III. r. vádlott vonatkozásában helyesbítette az általuk fizetendő - csakis az alapeljárásban felmerült - bűnügyi költségre vonatkozó téves rendelkezéseket, míg a fellebbezéssel nem érintett IV. és V. r. vádlottakat érintően az elsőfokú bíróságot a Be. 578. § /1/ bekezdésében meghatározott különleges eljárás lefolytatására hívta fel. Ennek során az elsőfokú bíróságnak a Be. vonatkozó rendelkezéseinek megfelelő határozatot kell meghoznia, és rendelkeznie kell a szükséges intézkedésekről.

Figyelemmel arra, hogy az I. r. vádlott tekintetében megállapíthatónak látszanak az összbüntetésbe foglalás törvényi feltételei, ezért a másodfokú bíróság felhívta az elsőfokú bíróságot a Be. 574. §-ában meghatározott eljárás lefolytatására.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget a Be. 403. § /5/ bekezdése és a Be. 339. § /1/ bekezdése alapján az állam viseli.

A fellebbezési jog kizárása a Be. 386. §-án alapszik.

A határozat indokolása a helybenhagyás indokait a Be. 371. § /4/ bekezdése alapján röviden tartalmazza.

Szeged, 2007. évi augusztus hó 30. napján

|                               |                        |                        |
|-------------------------------|------------------------|------------------------|
| Gyurisné dr. Komlóssy Éva sk. | Dr. Mezőlaki Erik sk.  | Dr. Cserhádi Ágota sk. |
| a tanács elnöke               | a tanács tagja, előadó | a tanács tagja         |

A Szegedi Ítéltábla Bf.II.202/2007/8. számú végzése és a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 8.B.809/2006/45. számú ítéletének I.rendű, II.rendű vádlott és III.rendű vádlottakra vonatkozó része a jelen végzés folytán a mai napon **jogerős és végrehajtható.**

Szeged, 2007. évi augusztus hó 30. napján

Gyurisné dr. Komlóssy Éva sk.  
a tanács elnöke